

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De simultate inter Iohannem & imperatricem, & quo modo venerit ex
Aegypto Theophilus, & de Cyrino Chalcedonis episcopo. Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

iusq; socij ad Epiphaniū veniūt, (ita enim ipsi Imperatrici visum fuit) & sciscitanti ei, qui nā esent, respondens Ammonius, Longi, inquit, sumus ò pater, ac numquādo vel in discipulos vel in libros nostros incideris libens equidem cognoscerē, illo negante, iterum rogauit, vnde ergo hæreticos eos esse césuisti, qui illorum sententiæ probationem nullam habes: & cum se id ex auditu habere ille respondis set, atqui nō os inquit plane diuersum fecimus, nā & in discipulos tuos frequenter incidimus & in libros, ex quibus is est, qui, ex anchora titulum præsert, & cum multi te conuictis proscindere ac velut hæreticum calumniari vellent, nos vt patrem æquum erat defendimus, & responsō tutati sumus: Quocirca nec tu indista causa ex solo auditu damnare debebas, quæ certò ipse non cognoueras, neque huiusmodi vicem rependere illis, qui de te loquuntur bene: Epiphanius itaque deinceps moderatius locutus viros istos à se dimisit. ac non multo post abnauigauit in Cyprū, siue quòd eum Constantinopolitanæ profecitionis pœnitentia cepisset, sine quòd eum oraculo admonuisset Deus, ac mortem ipsi ut consentaneum est, prænunciasset. Siquidem inter nauigādum priusquam in Cyprum peruenisset est mortuus. Cum autem naué iam consensurus esset, Episcopis illum ad mare comitatibus dixisse fertur, ego vobis relinquo vrbe & palatum & actionem, ipse autem decedo, festino enim, & quidem admodum festino: Atque equidem ex multis cognoui adhuc durare rumorem, quòd Iohannes Epiphanio mortem in mari futuram prædixerit, & ille vicissim huic episcopatus amissionem: nam quo tempore interfese litigarent, ille Iohāni protestatus est, spe ro te non moritum episcopum, & Iohannes illi vicissim protestatus est, & ego spero nec te quidem ingressurum es se ciuitatem tuam.

*De similitate inter Iohannem & imperatricem,
& quo modo venerit ex Aegypto Theophilus, & de Cyrino Chalcedonis episcopo.*

CAPVT XVI.

Bb iiiij

Postquam

SOZOMENI HISTOR.

Postquam Epiphanius ita abnauigasset, Iohannes in concione mulieres communi oratione perstrinxit, ea populus ita accepit, ac si sub inuolucris aduersus Imperatoris coniugem directa esset. Itaque hostes episcopi eam orationem exceptā ad Imperatricem detulerunt: Illa de contumelia apud maritum conquesta, id vrgebat ut Theophilus quām ocyssimē adueniret & synodus congregaret. Ad hanc rem & studium suum & operam etiam Seuerianus Gabalensis commōdabat, nondum oblitus prioris offendē: Vtrum autē Iohannes casu aliquo in istā orationē prouectus fuerit, an verō quod, vt quidā dicunt, suspicaretur Imperatricem induxisse Epiphanium, vt sibi insidiaretur, certò expedire non possum: non multo post autem Theophilus Chalcedonem aduenit, & vna alij multarum ciuitatum episcopi, partim per Theophilum exuscitati, partim Imperatoris editio vocati: studiose autē cōueniebant quotquot ab Iohanne per Asiam suis episcopibus exuti fuerant, & quotquot alioqui alia de causa illi infensi erant. Iam vero naues ex Aegypto, quas Theophilus expectabat, Chalcedonem appulerant. Cum igitur hic iursus essent congregati atque id stupererent, vtq; maximē sibi ex animi sententia succederet suum istud aduersus Iohannem inceptum, Cyrius qui tum Chalcedonensi ecclesiā prāsidebat, & propter cognitionem Theophilo forte gratificabatur, erat enim Aegyptius, quanquā & alioqui Iohanni infestus, plurimis conuitiis eum onerabat. sed illum velox istius contumeliæ vindicta corripuisse visa est: Siquidē Maruthas qui ex Mesopotamia cum episcopis illis aderat, imprudens alterum pedem illi calcando protrixuit, ex quo cum doloribus differretur, non veterius iam cum reliquis sacerdotibus Constantinopolim traiecit, quanquam ad insidias Iohanni struēdas perq; necessarius esse videretur, tandem verō cum malē sepius à medicis tractatus esset, crus illi ferrā abscissum est, coincidens enim putrefactio totum corpus depascetebatur, ita ut & alter pes idem pateretur ex contagione mali, itaque ille non multo post in doloribus finiuit vitam.

Dē Syno-